

Возовођа

Мој тата јаше црног коња,
Арапа, ватру живу,
путује тата гвозденим друмом,
вози - локомотиву.

Чудан је коњиц у тате мога,
клизи, не иде касом,
за собом вуче стотину кола
и звижди снажним гласом.

Вијори за њим димљива грива,
бела, црна и сива,
брже од ветра по свету јури
коњиц - локомотива.

Бранко Ћопић